

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v **B.**, zastúpenej advokátskou kanceláriou **F.**, so sídlom v **B.**, proti povinnému **P. B.**, bývajúcemu v **Č.**, o vymoženie **331,60 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10 Er 612/2004, o dovolaní a odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. augusta 2013 sp. zn. 6 CoE 104/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. augusta 2013 sp. zn. 6 CoE 104/2013 **z a s t a v u j e .**

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 27. augusta 2013 sp. zn. 6 CoE 104/2013 **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca poveril súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu na základe notárskej zápisnice spísanej 13. augusta 2004 notárkou JUDr. J. K. pod sp. zn. N..

Uznesením z 11. apríla 2012 č. k. 10 Er 612/2004-12 Okresný súd Čadca vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nepriznal. V odôvodnení uviedol, že splnomocnenie, ktoré je súčasťou zmluvy o úvere, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka považované za neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá je podkladom pre toto exekučné

konanie. Poznamenal, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere a splnomocnení Mgr. K. neexistoval dlh a nebola známa ani jeho výška, teda v tom čase nemohol povinný realizovať svoje právo dlh uznať a následne nemohol splnomocniť Mgr. K. na také právo; z uvedeného zároveň vyplýva aj nevedomosť povinného o splatení svojho dlhu v lehote určenej v exekučnom titule. Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa v zmysle § 58 ods. 1 s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku exekúciu vyhlásil za neprípustnú a následne ju zastavil. O trovách exekúcie rozhodol podľa § 196, § 200 ods. 1, 2 a § 203 Exekučného poriadku.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Žiline uznesením z 27. augusta 2013 sp. zn. 6 CoE 104/2013 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že v danom prípade bola exekúcia začatá na podklade exekučného titulu, ktorý trpí závažnými vadami majúcimi za následok jeho nevykonateľnosť. V tomto smere súd prvého stupňa vyčerpávajúco a logicky objasnil zmysel inštitútu zastúpenia na základe plnomocenstva, pričom uzavrel, že vôľa povinného splnomocniť Mgr. T. K. nebola prejavená slobodne. Oprávnený konal v rámci výkonu svojho podnikania, keď dlžníkovi ponúkol poskytnutie úveru, pričom zmluvné podmienky formuloval on sám na predtlačenej listine. Súčasťou formulárovej zmluvy bolo aj udelenie plnej moci Mgr. K.. Povinný tak samostatne a slobodne neprejavil vôľu byť zastúpený splnomocneným zástupcom, ale v pozícii slabšej zmluvnej strany ako spotrebiteľ prijal predložené zmluvné podmienky. Voľba zástupcu bola vykonaná oprávnenou, nie povinným. Odvolací súd konštatoval, že nedostatok prejavu vôle mal jednoznačne za následok neplatnosť plnomocenstva. Navyše samotnou oprávnenou vopred určený splnomocnenec nemôže zastupovať povinného, pretože to nedovoľuje znenie § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka (rozpor záujmov zástupcu a zastúpeného). Pokiaľ ide o návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., tento nepovažoval odvolací súd za dôvodný. Uviedol, že je zjavné, že súd prvého stupňa oprel svoje rozhodnutie o vnútroštátnu úpravu a vnútroštátnu judikatúru, pričom s jeho závermi sa odvolací súd stotožnil spôsobom formulovaným vyššie. Kolízia s normami práva Európskej únie nebola krajským súdom zistená. Z tohto dôvodu mal za to, že predpoklady pre polozenie otázky Súdnemu dvoru EÚ splnené neboli, a preto návrh na prerušenie odvolacieho konania zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená odvolanie (vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania), ktorým žiadala napadnuté rozhodnutie v označenom rozsahu zrušiť a vec vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená aj dovolaním. Navrhla, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Ďalej navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia a konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Následne v dovolaní uviedla, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ustanovení § 237 O.s.p., keď súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), súd jej svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Ďalej uviedla, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a tiež aj to, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Cdo 17/2013, 2 Cdo 83/2013, 2 ECdo 20/2013, 2 CoE 28/2013, 2 ECdo 114/2013, 2 CoE 46/2013, 2 ECdo 178/2013, 2 ECdo 225/2013, 2 CoE 68/2013, 2 ECdo 313/2013, 2 CoE 115/2013, 2 ECdo 27/2014, 2 CoE 26/2014, 2 ECdo 57/2014, 2 CoE 41/2014, 2 ECdo 74/2014, 2 CoE 54/2014, 2 ECdo 76/2014, 2 CoE 67/2014, 2 ECdo 122/2014, 2 CoE 87/2014, 2 ECdo 161/2014, 2 CoE 113/2014, 2 ECdo 178/2014, 2 CoE 126/2014, 1 ECdo 209/2013, 1 CoE 59/2013, 4 ECdo 274/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 294/2013, 4 ECdo 200/2014, 4 CoE 90/2014, 5 ECdo 238/2013, 6 ECdo 75/2013, 6 CoE 76/2013, 7 ECdo 75/2014, 7 CoE 42/2014, 7 ECdo 148/2014, 7 CoE 93/2014, 8 ECdo 145/2014, 8 CoE 82/2014, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu

k zastaveniu odvolacieho konania, k návrhu na prerušenie dovolacieho konania, ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2015

JUDr. Viera Petříková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová